

Ang Aklat ni Daniel - Bilang Isang Daan at Siyamnapu't Walo

Mga Banal na Pagtitipon at mga Propetikong Pagkakahayan: Ang Gampanin ng 144,000 sa Eskatolohikal na Balangkas ng Daniel 11:40

Jeff Pippenger
2024-05-01

Ipinapaloob namin ang linya ng Papado, ang linya ng tumalikod na Republikanismo, ang linya ng tumalikod na Protestantismo, at ang linya ng isang daan at apatnapu't apat na libo sa nakatagong kasaysayan ng talatang ika-apatnapu ng kabanatang ika-labing-isa ng Daniel. Kasalukuyan naming tinatalakay na tinitipon ni Cristo ang Kanyang bayan nang makalawa, at ang lahat ng ilustrasyon ng ikalawang pagtipon Niya sa Kanyang bayan ay kumakatawan sa pangwakas na proseso ng paglalagay ng tatak sa isang daan at apatnapu't apat na libo.

Kapag ang banal na sagisag ay bumababa sa isang linya ng reporma, pagkatapos ay tinitipon ng Panginoon ang isang bayang hinirang, na pagkatapos ay sinusubok. Sa katapusan ng proseso ng pagsubok ay may pangangalat, na sinusundan ng muli Niyang pagtitipon sa bayang hinirang na iyon, bagaman marami ang naiwan dahil sa kabiguang makapasa sa proseso ng pagsubok. Sinimulan ni Cristo ang pagtitipon sa Kaniyang mga alagad sa Kaniyang bautismo, at sa krus ay nangalat ang mga alagad. Pagkaraan ng Kaniyang pagkabuhay na mag-uli ay muli Niyang tinipon ang Kaniyang mga alagad bago ang Pentecostes. Ang linyang ito ay nagtukoy na ang ikalawang pagtitipon ay ginaganap sa isang daan at apatnapu't apat na libo bago pa ang Batas ng Linggo, na tinutularan ng Pentecostes. Ang krus ay tumutukoy sa isang pagkabigo, na sinusundan ng ikalawang pagtitipon.

Ang ikalawang pagtitipon matapos ang krus ay nagsimula nang bumaba si Cristo mula sa pakikipagtagpo sa Kaniyang Ama, pagkatapos ng Kaniyang pagkabuhay na mag-uli. Kapag bumababa ang banal na sagisag, nararapat na kainin ng bayan ng Diyos ang mensahe; at pagkababa ni Cristo, Siya'y kumain kasama ng mga alagad.

At nangyari, samantalang siya'y nakaupong kasalo nila sa pagkain, na kinuha niya ang tinapay, at ito'y kaniyang pinagpala, at pinagputol-putol, at ibinigay sa kanila. At nabuksan ang kanilang mga mata, at nakilala nila siya; at siya'y nawala sa kanilang paningin. Lucas 24:30, 31.

Sa ikalawang pagtitipon pagkaraan ng krus, "hiningahan" ni Cristo ang Kaniyang mga alagad ng Espiritu Santo.

"Ang ginawa ni Cristo na paghingahan ang kaniyang mga alagad ng Espiritu Santo, at ang pagkakaloob sa kanila ng kaniyang kapayapaan, ay gaya ng ilang patak bago ang masaganang pagbuhos na ipagkakaloob sa araw ng Pentecostes." Espiritu ng Propesiya, tomo 3, 243.

Sa ikalawang pagtitipon matapos ang pagkadismaya noong Abril 19, 1844, inalis ni Cristo ang Kanyang kamay mula sa kamaliang hinggil sa 1843.

Yaong mga tapat ngunit nadismaya, na hindi nila maunawaan kung bakit hindi dumating ang kanilang Panginoon, ay hindi iniwan sa kadiliman. Muli silang inakay sa kanilang mga Biblia upang saliksikin ang mga panahon ng propesiya. Inalis ang kamay ng Panginoon mula sa mga bilang, at naipaliwanag ang kamalian. Nakita nila na ang mga panahon ng propesiya ay umabot hanggang 1844, at na ang gayunding mga katibayan na kanilang iniharap upang ipakita na ang mga panahon ng propesiya ay nagtapos noong 1843, ay nagpatunay na magwawakas ang mga iyon noong 1844.

Nang sumapit ang pagkabigo, pumanaog ang ikalawang anghel na may “kasulatan sa kaniyang kamay.”

Isa pang makapangyarihang anghel ay inatasang pumanaog sa lupa. Ipinagkaloob ni Jesus sa kanyang kamay ang isang kasulatan, at pagdating niya sa lupa ay sumigaw, "Bumagsak, bumagsak ang Babilonia." *Early Writings*, 247.

Ang proseso ng pagsubok na nagsimula sa pagdating ng ikalawang anghel ay nagtapos sa pagpupulong sa kampo sa Exeter, nang ibinuhos ang Espiritu Santo at ang mensahe ay rumagasa na parang daluyong. Ang prosesong iyon ng pagsubok ay malinaw na natukoy pagkatapos ng pagpapako sa krus, nang ang panahong humantong sa pagbubuhos ng Espiritu Santo sa Pentekostes ay may naunang limampung araw, na binubuo naman ng isang yugto ng apatnapung araw, na sinundan ng isang yugto ng sampung araw, na nagtapos sa Pentekostes.

Ang bayan ng Diyos ay nararapat na palagiang dumudulog sa Kanya sa panalangin. Ito ay pagkaraan ng sampung araw na ginugol ng mga unang alagad sa pagsusumamo, matapos maalis ang lahat ng pagkakaiba, at sila'y nagkaisa sa malalim na pagsisiyasat ng puso, sa pagkukumpisal at pagtalikod sa mga kasalanan, at sa pagkakalapit sa banal na pakikipag-isa, na bumaba sa kanila ang Espiritu Santo at natupad ang pangako ni Cristo. Nagkaroon ng kahanga-hangang pagbubuhos ng Espiritu Santo. At biglang may dumating mula sa langit ang isang tunog na gaya ng humahagibis na malakas na hangin, at napuno nito ang buong bahay na kinauupuan nila. "At nang araw ding iyon ay nadagdag sa kanila ang mga tatlong libong kaluluwa." *Review and Herald*, Marso 11, 1909.

Sa loob ng apatnapung araw, si Cristo ay nasa piling nila, nagtuturo sa mga alagad, at pagkatapos ay umakyat sa langit. Ang sampung araw na sumunod ay panahon ng paghahanda bago ang pagbubuhos ng Espiritu Santo sa Pentekostes. Ang apatnapung araw ng pagtuturo na sumunod pagkatapos ng pagpapapako sa krus ay tumutugma sa Abril 19, 1844 hanggang sa pasimula ng pagtitipong-kampo sa Exeter noong Agosto 12, 1844. Ang sampung araw na nauna sa Pentekostes ay kumakatawan sa Agosto 12 hanggang 17, 1844, nang ang mga Millerita ay nagkaisa sa mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi na dinala ni Samuel Snow. Sa pagtitipong-kamong iyon ay nahayag ang dalawang uri, at iisa lamang na uri ang tumanggap ng Pentekostal na pagbubuhos ng Espiritu Santo sa pagtatapos ng pagpupulong. Sa panahong kinakatawan ng apatnapung araw, ang isang uri ay tumanggap ng pagtuturo, at ang kabilang uri ay tumanggi sa pagtuturo. Nang dumating ang Sigaw

sa Hatinggabi, ang isang uri ay may langis, ang kabila ay wala.

'Samantalang nagtatagal ang kasintahang lalaki, silang lahat ay nangantok at nangatulog.' Ang pag-antala ng kasintahang lalaki ay kumakatawan sa paglipas ng panahong inaasahan ang Panginoon, sa pagkadismaya, at sa waring pagkaantala. Sa panahong ito ng kawalang-katiyakan, ang interes ng mga taong mababaw at hindi buong-puso ay di naglaon ay nagsimulang mag-urong-sulong, at naglubay ang kanilang mga pagsisikap; ngunit yaong ang pananampalataya ay nakasalig sa personal na kaalaman sa Bibliya ay may batong nasa ilalim ng kanilang mga paa, na hindi kayang hugasan ng mga alon ng pagkadismaya. 'Silang lahat ay nangantok at nangatulog;' ang isang pangkat ay sa kawalang-pakialam at pagtalikod sa kanilang pananampalataya, ang kabilang pangkat ay matiyagang naghihintay hanggang sa maipagkaloob ang higit na malinaw na liwanag. Gayon man, sa gabi ng pagsubok ay waring, sa ilang antas, nawalan ng kanilang sigasig at debosyon ang huli. Ang mga hindi buong-puso at mababaw ay hindi na makasandal sa pananampalataya ng kanilang mga kapatid. Bawat isa ay dapat tumayo o mabuwal para sa kanyang sarili. *The Great Controversy*, 395.

Sa loob ng sampung araw bago ang Pentekostes, at sa panahon ng Exeter camp meeting, muling tinipon ni Cristo ang Kaniyang bayan bilang paunang paghahanda para sa mga magdadala ng Kaniyang mensahe sa sanlibutan. Nang bumaba ang ikatlong anghel noong Oktubre 22, 1844, ang munting kawan ay muling nabigo at nagkawatak-watak, ngunit isang panahon ng pagtuturo ang nagsimula noong Oktubre 22, 1844 nang inakay ni Cristo ang Kaniyang bayan sa loob ng Kabanal-banalang Dako. Noong 1849, muling iniunat ng Panginoon ang Kaniyang kamay upang muling tipunin yaong mga Kaniyang tinipon mula sa mga pagkabigo ng Abril 19 at Oktubre 22, 1844.

Noong 1844, ang tagubilin ay tumukoy sa mensaheng taglay ng ikatlong anghel sa kanyang kamay nang siya'y bumaba, ngunit sa "panahon ng pag-aalinlangan at kawalang-katiyakan" na sumunod sa Dakilang Pagkabigo, marami ang naligaw ng landas. Pagsapit ng 1849, pinasimulan ang gawain ng pagtitipon ng munting kawan na nangalat, ngunit ang inilarawan ng kasaysayang iyon ay ang pagkatalo noong 1863, at ang unang Kadesh para sa makabagong Israel. Naantala ang magiging tagumpay ng isandaang apatnapu't apat na libo at ang kanilang gawain sa ikalawang Kadesh.

Nang nanaog ang Panginoon noong ika-11 ng Setyembre, 2001, tinipon Niya ang Kaniyang bayan sa mga huling araw, ipinakain Niya sa kanila ang Kaniyang espirituwal na pagkain, hiningahan Niya sila ng Kaniyang Espiritu nang Siya'y nagsimulang magwisik ng huling ulan, at pinasimulan din Niya ang isang proseso ng pagsubok na humantong sa ika-18 ng Hulyo, 2020, nang ang Kaniyang bayan sa mga huling araw ay nadismaya at nangalat. Sa loob ng tatlo't kalahating araw sila'y patay sa lansangan. Ang tatlo't kalahating araw na iyon, gayundin ang apatnapung araw na panahon sa kapanahunan ni Cristo, ay kumakatawan sa ilang. Ito rin ay kinakatawan ng panahong mula ika-19 ng Abril, 1844 hanggang ika-12 ng Agosto, 1844, at gayundin ng panahong mula ika-22 ng Oktubre, 1844 hanggang 1849.

Ang mula Hulyo 2023 hanggang sa batas ng Linggo, na siyang sampung araw na nauna sa Pentecostes; ang kapulungan sa kampo sa Exeter mula ika-12 ng Agosto hanggang ika-17 ng Agosto; at ang panahong mula 1849 hanggang 1863 ay pawang nagkakatugma. Kinakatawan ng

mga ito ang panahon ng ikalawang pagtitipon ng bayan ng Diyos sa mga huling araw. Ang panahon mula sa kabiguan hanggang sa pagbubuhos ng Espiritu Santo ay nahahati sa dalawang natatanging yugto.

Sa loob ng nakalingid na kasaysayan ng talatang apatnapu ng ikalabing-isang kabanata ng Daniel, pawang kinakatawan ang hanay ng tumalikod na Protestantismo (ang simbahan sa pangalan lamang), ang hanay ng Laodiseyang Adbentismo ng Ikapitong Araw (Adbentismong sa pangalan lamang), ang hanay ng Katolisismo, at ang hanay ng tunay na Protestantismo. Ang apat na hanay na iyon ay naglalarawan ng tunay na Protestantismo sa hidwaan laban sa isang tatluhang unyon ng dragon (Hudas), ng halimaw (Katolisismo), at ng bulaang propeta (tumalikod na Protestantismo).

Sa mismong nakatagong kasaysayang iyon ay inilarawan din ang linya ng apostatang Republikanismo. Sa loob ng linyang iyon ay inilarawan ang isang pagtunggali sa pagitan ng partidong Demokratiko (ang dragon) at ng partidong Republikano (ang larawan ng hayop). Ang partidong Republikano ang mangunguna sa pagbuo ng larawan ng hayop, at sa gayon ay ipinakikita nito ang mga makahulag katangian ng hayop (ang Papado). Sa salita ng Diyos, ang Papado, na siyang hari sa hilaga at siya rin ang hayop, ay ipinagkakaloob sa kaniya ang Ehipto (ang dragon) bilang kabayaran sa mga paglilingkod na ginampanan nito, yamang ginamit ito ng Diyos bilang kasangkapan ng paghatol.

Anak ng tao, pinapaglingkod ni Nebucadrezar na hari ng Babilonia ang kaniyang hukbo sa isang dakilang paglilingkod laban sa Tiro: bawat ulo ay nakalbo, at bawat balikat ay nagasgas; gayon ma'y wala siyang upa, ni ang kaniyang hukbo, mula sa Tiro, dahil sa paglilingkod na ipinaglingkod niya laban doon. Kaya't ganito ang sabi ng Panginoong Diyos: Narito, ibibigay ko ang lupain ng Egipto kay Nebucadrezar na hari ng Babilonia; at kakamtin niya ang karamihan nito, at kukunin niya ang samsam nito, at kukunin niya ang huli nito; at yaon ang magiging upa para sa kaniyang hukbo. Ibinigay ko sa kaniya ang lupain ng Egipto bilang kabayaran sa kaniyang pagpapagal na ipinaglingkod niya laban doon, sapagkat gumawa sila para sa akin, sabi ng Panginoong Diyos. Sa araw na yaon ay pasisibulin ko ang sungay ng sambahayan ng Israel, at ibibigay ko sa iyo ang pagbubukas ng bibig sa gitna nila; at kanilang malalaman na ako ang Panginoon. Ezekiel 29:18-21.

Si Nebucadnezar, na siyang Hari ng Hilaga sa tinutukoy na talata, ay pinagkalooban ng lupain ng Egipto bilang kaniyang kabayaran, at sa gayo'y nagsisilbing huwaran na, sa mga huling araw, ipagkakaloob sa papasiya ang Egipto—na siyang dragon, na siya ring sampung hari, ang Nagkakaisang mga Bansa—na sumasang-ayon na ibigay ang kanilang ikapitong kaharian sa halimaw sa loob ng maikling panahon.

At ang sampung sungay na iyong nakita sa hayop, ang mga ito ay mapopoot sa patutot, at gagawin siyang tiwangwang at hubad, at kakanin ang kaniyang laman, at susunugin siya sa apoy. Sapagkat inilagay ng Diyos sa kanilang mga puso na tuparin ang kaniyang kalooban, at magkaisa, at ibigay ang kanilang kaharian sa hayop, hanggang sa matupad ang mga salita ng Diyos. Apocalipsis 17:16, 17.

Ang propetikong kabayaranang ito ay kinakatawan din sa Daniel kabanata labing-isa, talatang apatnapu't dalawa.

Iuunat din niya ang kaniyang kamay sa mga bansa: at ang lupain ng Egipto ay hindi makaliligtas. Daniel 11:42.

Ang Kapapahan ay nanaig laban sa kapangyarihan ng dragon sa kapanahunan ng huling ulan, sapagkat ang kabayaranang ito ay natutupad "sa" "araw" na "pinasisibol ng Diyos ang sungay ng sambahayan ni Israel." Ang ulan ang siyang nagpapasibol sa Israel ng Diyos, at ang araw na iyon ay nagsimula noong Setyembre 11, 2001, na siyang araw ng hanging silanganan.

Paugatin niya ang mga magmumula kay Jacob; ang Israel ay mamumulaklak at sisibol, at pupunuin ang mukha ng daigdig ng bunga. Sinaktan ba niya siya gaya ng sinaktan niya ang mga nanakit sa kanya? O pinaslang ba siya ayon sa pagpaslang sa mga pinaslang niya? Sa takdang sukat, kapag ito'y umuusbong, makikipagtalo ka rito; pinipigil niya ang marahas niyang hangin sa araw ng hanging silangan. Sa pamamagitan nito nga ay mapapadalisay ang kasamaan ni Jacob; at ito ang buong bunga, ang pag-alis ng kaniyang kasalanan: kapag ginawa niyang tulad ng dinurog na mga batong-apog ang lahat ng mga bato ng dambana, ang mga gubat-gubatan at ang mga larawang inanyuan ay hindi na tatayo. Isaias 27:6-9.

Ang Egipto ay ibinibigay sa halimaw na papal kapag ibinubuhos ang huling ulan. Nagsimulang magwisik ang huling ulan nang ang hanging silanganan, na kumakatawan sa Islam ng Ikatlong "Sa Aba," ay "napigil," o pinigilan noong September 11, 2001. Pagkatapos ay sinimulang sukatin ang ulan, (iwisik) sa Israel habang sila'y nagsimulang sumibol. Sa batas ng Linggo, kapag muling dumating ang Ikatlong "Sa Aba," ang huling ulan ay ibinubuhos nang walang sukat. Sa pagitan ng September 11, 2001 at ng nalalapit na batas ng Linggo, ang "kasamaan ni Jacob" ay nililinis, at ang salitang Hebreo na "purged" ay nangangahulugang "pinagbayad-sala." Sa batas ng Linggo ang halimaw na papal ay binibigyan ng Egipto (ang dragon), yamang yaong sampung hari ay nakikiapid sa kapapahan sa pamamagitan ng pagbuo ng isang pandaigdigang larawan ng halimaw.

Bago ang batas ng Linggo, sa panahon ng pagtatatakan ng isang daan at apatnapu't apat na libo, ang tumalikod na Republikanong sungay ay bumubuo ng larawan sa hayop kasama ang tumalikod na Protestanteng sungay, at sa linyang propetiko na iyon ay nananaig ang Partidong Republikano laban sa Partidong Demokratiko, sapagkat ang Partidong Demokratiko ay kapangyarihan ng dragon at ang Partidong Republikano ang kapangyarihang bumubuo ng larawan ng kapapahan.

Sa loob ng propetikong kasaysayan ng hayop na mula sa lupa, natutukoy ang wakas ng Partidong Demokratiko at ang wakas ng Partidong Republikano. Ang dalawang partidong iyon ang bumubuo sa sungay ng Republikanismo, ngunit tinutukoy nila ang isang panloob na tunggaliang tumatakbo sa buong kasaysayan ng hayop na mula sa lupa. Ang sungay na iyon (Republikanismo) ay naglalaman ng isang panloob na mikrokosmo ng dalawang sungay ng hayop na mula sa lupa.

Ayon sa patotoo hinggil sa kaharian ng mga Medo at Persa, ang huling sungay ang siyang umangat na higit na mataas, at ang Partido Demokratiko ang unang nagsimula sa kasaysayan ng Amerika, ngunit sa wakas ang Partido Republikano ang umaangat na mas mataas at mananaig laban sa mga Demokratiko. Sa kasaysayan ng Huling Ulan, na nagsimula noong Setyembre 11, 2001, ang mga

globalistang Demokratiko, na inspirado ng dragon, ay umahon mula sa kalaliman ng Apocalipsis kabanata labing-isa at pinatay ang mga Republikano sa pamamagitan ng pagnanakaw sa halalan noong 2020. Ang kanilang digmaan laban kay Trump (at sa mga Republikano) ay nagsimula nang ipahayag niya ang kaniyang kandidatura noong 2015, at mula roon ay lalo lamang itong tumindi.

Nang nakawin ng mga Demokratiko ang halalan noong 2020, pagkatapos ay ipinatupad nila ang mga Paglilitis ni Pelosi; ngunit nang ipahayag ni Trump ang kanyang ikatlong kampanya noong 2022, dumapo sa mga Demokratiko ang takot, at lalo lamang nag-alab ang kanilang poot, at pagkatapos ay nilabanan nila si Trump at ang kanyang mga tagasuporta nang may matinding poot, sapagkat batid nilang maikli na ang kanilang panahon. Ipinagdiwang nila ang kanyang kamatayan, ngunit nang siya'y tumindig, bumagsak sa kanila ang matinding takot.

At kapag natapos na nila ang kanilang patotoo, ang hayop na umaahon mula sa abismo ay makikipagdigma laban sa kanila, at magtatagumpay laban sa kanila, at papatayin sila. At ang kanilang mga bangkay ay nakahandusay sa lansangan ng dakilang lungsod, na sa espirituwal ay tinatawag na Sodoma at Ehipto, kung saan ipinako rin sa krus ang ating Panginoon. At makikita ng mga tao, ng mga lipi, ng mga wika, at ng mga bansa ang kanilang mga bangkay sa loob ng tatlong araw at kalahati, at hindi nila ipahihintulot na mailibing ang kanilang mga bangkay. At ang mga nananahan sa lupa ay magagalak dahil sa kanila, at magpapakasaya, at magpapadala ng mga kaloob sa isa't isa; sapagkat pinahirapan ng dalawang propetang ito ang mga nananahan sa lupa. At pagkaraan ng tatlong araw at kalahati, ang Espiritu ng buhay mula sa Diyos ay pumasok sa kanila, at sila'y tumindig sa kanilang mga paa; at isang matinding takot ang sumapit sa mga nakakita sa kanila. Apocalipsis 11:7-11.

Ang panahong tumutukoy sa wakas ng Partido Demokratiko ay mula sa panunumpa sa tungkulin ni Biden noong 2021 hanggang sa panunumpa sa tungkulin ni Trump noong 2025. Nagsimula ang panahong ito sa mga Paglilitis ni Pelosi, na ganap na di-konstitusyonal at lubos na pampulitika ang katangian nito. Ang kasaysayang iyon, na kumakatawan sa pagkamatay ng ikaanim na pangulo mula sa panahon ng wakas noong 1989 hanggang sa ikawalong pangulo na kabilang sa pito, ay nagsimula sa mga paglilitis na pampulitika (ang mga Paglilitis ni Pelosi), at nagtatapos sa pagkamatay ng Partido Demokratiko, at sa ikalawang serye ng mga Paglilitis ni Pelosi, kasabay ng pagbabaligtad ng mga target na pampulitika.

Matatagpuan ang ilustrasyon ng kasaysayan sa kabanata labing-isa ng Pahayag, na unang nagkaroon ng katuparan sa Rebolusyong Pranses. Ang Rebolusyong Pranses ang klasikong pangkasaysayang halimbawa ng guillotine na uri ng pakikidigmang pampolitika, kung saan ang isang naghaharing partido ay pumapatay sa isa pa, at pagkatapos ay ang mismong kapangyarihang iyon ay napababagsak at sila naman ang inuusig.

Ang panahong mula sa panunumpa ni Biden at sa mga Paglilitis kay Pelosi, hanggang sa ikalawang panunumpa ni Trump at sa pagbabaligtad ng mga Paglilitis kay Pelosi, ay tumutukoy sa wakas ng Partidong Demokratiko, at tinutukoy din nito kung kailan uulitin ni Trump ang pagpapatupad ng isang hanay ng mga kautusang ehekutibo na ang huwaran ay ang Alien and Sedition Acts. Ang pagpapatupad ng mga kautusang ehekutibong iyon ang magpapasimula sa ikalawang serye ng mga Paglilitis kay Pelosi at tutukoy sa pasimula ng panahong kung kailan ang larawan ng hayop ay

masisimulan nang buong igting. Ang panahong iyon ay nagtatapos sa pagpapatupad ng batas ng Linggo, kaya nagsisimula ang panahong iyon sa mga kautusang ehekutibo na kahalintulad sa Alien and Sedition Acts, at nagtatapos sa batas ng Linggo. Doon nagwawakas ang Partidong Republikano.

Ang dalawang panahon na kumakatawan sa pagwawakas ng Partidong Demokratiko at pagkatapos ay ng Partidong Republikano ay magkakaugnay ayon sa propesiya, at kinakatawan ng panahong dalawampu't dalawang taon mula 1776 hanggang 1798. Ang panahong iyon ay may tatlong palatandaan sa landas: ang Deklarasyon ng Kalayaan noong 1776, pagkalipas ng labintatlong taon ang Konstitusyon, at kasunod nito ang mga Batas sa Dayuhan at Sedisyon ng 1798. Ang tatlong palatandaang iyon ay natutupad sa linya ng Partidong Demokratiko at ng Partidong Republikano, bagaman ang paglalapat ng ikalawa at ikatlong palatandaan ay nasa magkaibang punto sa bawat linya.

Ipaliliwanag namin ang mga palatandaan sa landas na ito at ang kanilang mga katuparan sa susunod na artikulo.

Mayroon lamang dalawang panig; si Satanas ay kumikilos sa pamamagitan ng kanyang baluktot at mapanlinlang na kapangyarihan, at sa pamamagitan ng matitinding panlilinlang ay nasisilo niya ang lahat ng hindi nananatili sa katotohanan, yaong mga ibinaling ang kanilang mga tainga palayo sa katotohanan at bumaling sa mga alamat. Si Satanas mismo ay hindi nanahan sa katotohanan; siya ang hiwaga ng kasamaan. Sa pamamagitan ng kanyang katusuhan, dinadamitan niya ng anyo ng katotohanan ang kanyang mga kamaliang sumisira sa kaluluwa. Dito nakasalalay ang kanilang kapangyarihang manlinlang. Sapagkat huwad sila sa katotohanan, ang Spiritismo, Teosopiya, at mga kahalintulad na panlilinlang ay nagkakamit ng gayong kapangyarihan sa mga isipan ng mga tao. Dito makikita ang bihasang pagkilos ni Satanas. Nagkukunwari siyang Tagapagligtas ng tao, ang tagapagpala ng sangkatauhan, at sa gayon ay lalong madali niyang inaakit ang kanyang mga biktima tungo sa kapahamakan.

Tayo ay binalaan sa salita ng Diyos na ang hindi natutulong na pagbabantay ang kabayaran ng katiwasayan. Tanging sa tuwid na landas ng katotohanan at katuwiran tayo makaliligtas sa kapangyarihan ng manunukso. Ngunit ang sanlibutan ay nasilo. Ang kasanayan ni Satanas ay inilalapat sa pagbuo ng hindi mabilang na mga plano at mga pamamaraan upang isakutuparan ang kaniyang mga layon. Ang pagbabalatkayo ay naging isang pinong sining sa kaniya, at siya'y kumikilos sa anyo ng isang anghel ng liwanag. Tanging ang mata ng Diyos ang nakakatalos sa kaniyang mga pakana upang dungisan ang sanlibutan sa pamamagitan ng mga huwad at mapangwasak na mga simulain na sa panlabas ay may anyo ng tunay na kabutihan. Kumikilos siya upang higpitan ang kalayaan sa relihiyon, at upang dalhin sa daigdig na panrelihiyon ang isang uri ng pagkaalipin. Ang mga samahan, mga institusyon, malibang ingatan ng kapangyarihan ng Diyos, ay gagawa sa ilalim ng diktasyon ni Satanas upang ilagay ang mga tao sa ilalim ng kapangyarihan ng kapwa tao: at ang pandaraya at katusuhan ay magtataglay ng anyo ng sigasig para sa katotohanan, at para sa pagsusulong ng kaharian ng Diyos. Anumang nasa ating pagsasagawa na hindi kasing-hayag ng araw ay kabilang sa mga pamamaraan ng prinsipeng kasamaan. Ang kaniyang mga pamamaraan ay isinasagawa maging sa hanay ng mga Adventista ng Ikapitong Araw, na nagsasabing taglay nila ang

masulong na katotohanan.

Kung sinasalungat ng mga tao ang mga babalang ipinadadala sa kanila ng Panginoon, nagiging mga pinuno pa sila sa masasamang gawi; ang gayong mga tao'y nag-aangking isakatuparan ang mga prerogatibo ng Diyos—ipinapalagay nilang gagawin nila ang hindi mismo gagawin ng Diyos sa pagtatangkang pamahalaan ang mga isipan ng mga tao. Ipinapasok nila ang kanilang sariling mga pamamaraan at mga panukala, at sa pamamagitan ng kanilang mga maling pagkaunawa tungkol sa Diyos, pinahihina nila ang pananampalataya ng iba sa katotohanan, at nagdadala ng mga maling simulain na kikilos na parang lebadura upang dungisan at pasamain ang ating mga institusyon at mga iglesia. Anumang bagay na nagpapababa sa pagkakilala ng tao sa katuwiran, at pagkamakatarungan, at walang-kinikilingang paghatol, anumang panukala o utos na naglalagay sa mga pantao Niyang kinatawan sa ilalim ng pamamahala ng mga isipan ng tao, ay sumisira sa kanilang pananampalataya sa Diyos; inihihiwalay nito ang kaluluwa sa Diyos, sapagkat inihahatid nito palayo sa landas ng mahigpit na katapatan at katuwiran.

Hindi aariing-matuwid ng Diyos ang anumang kaparaanan na, maging sa kaliit-liitang antas, ay nagpapahintulot sa tao na maghari o umapi sa kaniyang kapwa-tao. Ang tanging pag-asa para sa taong nalugmok sa kasalanan ay ang tumingin kay Jesus, at tanggapin Siya bilang kaisa-isang Tagapagligtas. Kapag nagsimulang magtakda ang tao ng isang bakal na patakaran para sa iba, kapag sinimulan niyang ipasok ang mga tao sa pamatok at itimon sila ayon sa sarili niyang isipan, nilalapastangan niya ang Diyos, at inilalagay sa panganib ang kaniyang sariling kaluluwa, at ang mga kaluluwa ng kaniyang mga kapatid. Ang makasalanang tao ay makasusumpong lamang ng pag-asa at ng katuwiran sa Diyos; at walang sinumang tao ang nananatiling matuwid kundi hangga't siya'y may pananampalataya sa Diyos, at pinananatili ang buhay na ugnayan sa Kaniya. Ang isang bulaklak sa parang ay dapat may ugat sa lupa; kailangan nito ang hangin, hamog, mga ambon at ulan, at sikat ng araw. Uunlad lamang ito habang tinatanggap nito ang mga kapakinabangang ito, at ang lahat ay mula sa Diyos. Gayon din ang tao. Tumatanggap tayo mula sa Diyos ng mga bagay na nagsusustento sa buhay ng kaluluwa. Tayo'y binalaan na huwag magtiwala sa tao, ni gawing laman ang ating bisig. May sumpang ipinahayag laban sa lahat ng gumagawa nito. *The 1888 Materials*, 1432-1434.